

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 2T/28/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816010062
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6816010062.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudcom JUDr. Michalom Uhorskaiom v trestnej veci proti obžalovanému O. C. pre výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Tr. zákona a iné na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. júna 2016, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: O. C.,
D.. XX. XX. XXXX S. F., H. N. F.Ú., M.. G. XXX/X,

je vinný, že

dňa XX. XX. XXXX V. P. XX.XX C. S. F. D. X. A. v areály mestského kúpaliska pri bufete počas bitky viacerých osôb fyzicky napadol O. N. tak, že ho prázdnu 0,5 litrovou sklenenou pivovou fľašou udrel po hlave, čím mu spôsobil tržno-pomliaždenú ranu na čele vľavo, ktoré zranenie si vyžiadalo liečenie a práceneschopnosť v trvaní 10 dní, t. j. do 01. 08. 2015,

a to napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Revúcej sp. zn. 2T/161/2013 z 04. 11. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 11. 11. 2013, bol uznaný vinným za spáchanie zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený pri súčasnom uložení probačného dohľadu na skúšobnú dobu 32 mesiacov,
t e d a

- dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a taký čin spáchal so zbraňou a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,
- inému úmyselne ublížil na zdraví,

t ý m s p á c h a l

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zákona,
- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a pri zistení priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej strane - O. N., D.. XX. XX. XXXX S. F., H. N. F. X, P. F., H.. Č.. F., M.. N. XXXX/X, škodu vo výške 429,- Eur (štyristodvadsaťdeväť).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na tunajší súd obžalobu na obžalovaného O. C. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. Zákona ako aj prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona., na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne poškodených O. N. V. Z. A. N.Y., O. Y., G. G., V. V., I. V., N. N., M. T., R. H., L. R., O. P., O. C., L. G., M. O., R. G.V., F. H., O. C. V. N.. M. U..

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že na ulici SNP dozvedel od jednej pani, že na kúpalisku skinhedi bijú cigánske deti, myslel, že tam má brata, ale nešiel tam s úmyslom biť sa, lebo vedel, že bol v podmienke. So R., N., H. V. P. prišli na kúpalisku a keď tam vošli, bili sa tam už jeho kamaráti I. V. V. V. Z. N. N.. Boli od tej bitky asi na 5 m, po chvíli sa tam zhrnulo strašne veľa ľudí, väčšinou Rómov. Nevidel, že by sa k tej bitke niekto ďalší pripojil. Od nich sa nikto nebil z ich skupinky. Potom si tam všimol p. M., ku ktorému sa chodí probačne hlásiť, ktorý mu povedal, aby tam ani nestál, lebo bol v podmienke a že 09.09.2015 sa ide k nemu hlásiť. V tom čase tam boli aj policajti, a s p. M. aj odišiel.

Na kúpalisko išiel autom, ktorého majiteľom bol M. T. a šoféroval Zdenko H.Á.. Vošli na kúpalisko všetci z auta okrem H. a tvorili skupinu štyroch ľudí so R., N. V. P..

Policajti tam ešte neboli, keď prišli, ale prišli už potom, keď tam už bola okolo bitky masa Rómov, asi do minúty bolo okolo bitky zhromaždených cca 200 cigánov. Domov išiel naspäť autom s iným človekom ako tam, I. priezvisko nevedel, šiel s deťmi a s ním.

Svedok poškodený O. N. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného poznal iba z videnia. V ten deň bol na kúpalisku s dcérou, sedel pri bazéne a videl, ako tam rómske dieťa močí do vody, tak upozornil jeho rodiča, volal sa V.. Na základe tohto sa pohádali, išli aj pred vchod kúpaliska. V. s bratom ho s bratom zavolali pred bránu a tam sa ďalej hádali. Pred bránou sa len pochytili, oni odišli a povedali, že oni si ich ešte chytia a šli k bufetu s bratom. A po nejakej chvíli prišlo asi 80 Rómov, ktorí vykopli bránu a vošli dovnútra. Keď prichádzali V. s touto skupinou, tak stál pri bufete a boli pri ňom aj brat Peter a svedok Y.. Oni sa len bránili ich útoku, lebo všetci išli na nich. Vpredu boli V. a obžalovaný, on sa bil s obžalovaným a brat s Y. obžalovaného počas bitky prehodili do vnútra bufetu, kde zrejme zobral prázdnu pivovú fľašu, ktorou ho udrel po hlave cez to okienko. Uhnúť sa nestihol, lebo ho ďalší bili zozadu. Bol si 100 % istý, že ho udrel obžalovaný, potom sa mu zahmlelo pred očami a brat ho stiahol dnu do chodbičky v bufete. Mal tržnú ranu na čele, ktorú mu museli zašiť, ale v nemocnici neležal, bol iba na PN.

Prvý kontakt v rámci bitky mal s obžalovaným, ale či sa jednalo o strkanie alebo buchnutie rukou, alebo kopnutie, to nevedel. Bol k nemu otočený čelom a bol čelom aj voči ostatným Rómov. Keď Y. s jeho bratom hodili obžalovaného dnu do bufete, bolo asi po 30 sekundách ako začala bitka a oni sa bili ďalej Y. aj brat s Rómami aj po tomto incidente. Obžalovaného si určite nemohol pomýliť s iným Rómom.

Svedok A. N. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného poznal z videnia a vedel jeho meno aj pred tou bitkou. Boli na kúpalisku on, brat, jeho družka, deti a bratova družka mu prišla povedať, že Miroslav sa háda pri malom bazéne s Erikom V., lebo brat upozornil V. dieťa, že močí

do bazéna. Keď tam k nim prišiel, už sa to vyostrovalo k bitke a V. a jeho brata vyhodil plavčík von s kúpaliska. Brat išiel Z. V. i ku bráne, keď ich plavčík vyhodil, nevedel prečo, ale išiel za nimi. Už pred bránou sa pobili, strkali sa aj sa poudierali. Oni išli preč a oni išli dovnútra k ich deťom k bufetu. Ešte pred bitkou sa V. vyhrážali, že si ich na druhý deň chytia, že to nebudú už dnes riešiť. Do 10 minút prišli V. Z. C. a skupinou asi 100 Rómov. V. V. C. boli na čele tej skupiny. Otvorili si bránu na kúpalisku a išli rovno za nimi. Sedeli s bratom a Y., bratovou družkou a plno kamarátov tam bolo. Keď videli, že idú na nich, tak sa postavili a išli asi 5 m oproti nim, aby neublížili ženám a deťom. Stretli sa pri bufetovom okienku, on sa bil s I. V. ale viacerí do neho potom kopali. C. vnímal, že bol súčasťou bitky, ale nestíhal ho sledovať. Ale obžalovaný bol opretý pri okienku. Asi minúta po začiatku, ako bol opretý pri tom okienku obžalovaný, ho s Y. prehodili do bufetu cez okienko. Počas toho, ako ho prehadzovali, ich ďalší Rómovia bili, ale oni ho prehadzovali s tým úmyslom, že bude o jedného menej. Okrem Erika V. nevedel povedať meno, kto ho ešte bil, bolo ich strašne veľa a nepoznal ich všetkých. Nevidel, ako bratovi rozbili hlavu, jeho udrel betónovým popolníkom zo zámkovej dlažby po hlave, ale nevedel, kto ho udrel. Išiel do kolien po tej rane, ešte videl, ako čašníčka G. G. vŕhla brata do vnútra, zamkla dvere a otvorila, len keď jeho ťahala dnu. Rómovia bili Y. aj pred policajťmi, ktorí prišli len traja. Sanitka brala brata, lebo mal viditeľné zranenie až po lebku a on najprv išiel vypovedať na políciu a potom išiel na vyšetrenie do nemocnice. V tej skupinke Rómov bolo od 20 do 50 ľudí, v prvej vlne boli 20 - 30 ročný a potom prišli starší a keď prišli policajti, bol už vo vnútri v bufete. Na 90 % vedel, že čašníčka G. bola vo vnútri bufetu počas bitky a druhá čašníčka, meno nevedel, kde bola.

V ten deň vypili s bratom po 5 piv. Na každého z nich útočili priemerne traja Rómovia. Mal škrabance po celom tele od plastovej stoličky, ktorou ho bili a mal opuch lícnej kosti a opuch na hlave, ale nevedel, kto ho konkrétne udrel tým popolníkom ani stoličkou. Ostatní ich kamaráti sa ich nezastali, lebo sa báli. Robili sa aj fotky, ktoré mu ľudia poslali na Facebook, vraj bolo urobené aj video, ale nevidel to video a nevedel, kto ho urobil.

Svedok O. Y. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného dovedy nepoznal ani z videnia ani po mene. Celé to pre neho začalo tým, že videl, že sa bratia N. hádali cez bránu s obžalovaným a ešte s jedným, nevedel jeho meno a nejaké deti boli s nimi. Potom vyšli N. pred kúpalisko, on bol asi 2 m od nich, videl, ako sa strkajú, ale k žiadnemu zraneniu nedošlo a jeden z tých Rómov kričal dačo za telefón po rómsky. Rómovia potom odišli a oni išli nazad ku bufetu, ale asi po 2-3 min prišlo asi 50 - 60 Rómov. Obžalovaného si zapamätal preto, lebo sa už pri tej bráne pochytili a keď sa vracali 50 - 60, tak si ho všimol, išiel medzi prvými. Otvorili si veľkú bránu a išli všetci k nim. Sedeli on, bratia N., jeho družka a Mirova družka. Keďže mali Rómovia palice v rukách, tak sa postavili do rohu pri bufete. Začala sa bitka a obžalovaného prehodili cez okienko. Jeho napadlo 5 - 6 osôb, ale nevedel, koho konkrétne obžalovaný napadol. Potom ho on a A. N. hodili cez okienko do bufetu, aby ich bolo o jedného menej. Aj počas toho, ako ho hádzali, tak ich napádali ďalší Rómovia. Nie každý mal palicu a pelendrek, ale niektorí mali. Nevidel, ako obžalovaný udrel O. N. po hlave fľašou, ale keďže on bol vo vnútri bufetu, mohol mať ako jediný prístup ku fľaške od piva, tak to bol asi on. Potom Mira stiahol do bufetu asi A. N.. Obidvaja ostali vo vnútri bufetu a on ostal sám vonku. Medzitým prišli policajná hliadka. Ešte keď aj hliadka tam bola, tak ho napadol taký starý Róm, dal mu hlavičku pred hliadkou. Po tej bitke mal odreniny, je to v lekárskej správe.

Svedkyňa G. G. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že poznala obžalovaného z videnia a počas tej bitky zistila, že sa volá Mário a s poškodenými sa poznám len z videnia, vedela ich mená, ale osobne ich nepoznala, kamarátili sa s jej bratom. To okno v bufete je rozmerov asi 2 m x 1 m, cez ktoré registrovala, že došlo k bitke. Prišlo veľa Rómov a Y. si pýtal od nej palicu, lebo že ide veľa Rómov na nich a že aby sa vedeli brániť. Ale ona nemala palicu.

Videla skupinu Rómov, ako idú k bufetu, ale vtedy nevidela obžalovaného, bolo ich tam strašne veľa. Rómovia im odtrhli s plastových stoličiek nohy. N. boli pred bufetom, Y. bol ďalej, ale bili všetkých troch. Vyšla z bufetu von cez dvere a ako vyšla, tak videla, že N. boli pri okienku a prehodili dvoch Rómov dnu do bufetu cez okno. Medzi nimi bol aj obžalovaný. Potom videla ako obžalovaný, ktorý mal predtým dlhšie vlasy, chytil do ruky fľašu od piva prázdnu a cez okno buchol jedného z bratov N. do hlavy. Udrel ho do prednej časti hlavy. Ešte počula, ako niekto z Rómov kričí po tom údere s fľašou, že ty Mário prestaň. Potom obidvoch N. zavrela dozadu do bufetu, jednému z nich tiekla veľmi krv, tak zavolala sanitku a potom to nejako utíchlo. Potom prišiel policajt H. s dvomi Rómami, ktorí povedali, že sa chcú s nimi len dohodnúť. Skôr sa bála otvoriť, ale potom otvorila. Dávala N. studené obklady.

Nespomínala si, ako obžalovaný s tým druhým Rómom vyšli von z bufetu. Vnútri v bufete nám nevznikli žiadne škody, boli iba rozhádzané plastové poháre.

Ten úder obžalovaného N. do hlavy som videla priamo, nič mi nebránili vo výhľade, stála asi 2 - 3 m od toho okienka. Bola si istá, že to bol obžalovaný, mal síce dlhšie nagélované vlasy, ale bol to on. Kolegyňa N. N. bola vonku pri stoloch a bitku musela vidieť. Vtedy, keď obžalovaný udrel N. po hlave tou fľašou, bol ten druhý Róm vedľa neho. Ten druhý Róm bol možno trochu vyšší, trochu mohutnejší, ale tvár nevedela opísať.

Svedok O. F. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že prišiel na kúpalisko v čase, keď tam bolo už strašne veľa ľudí, bola tam aj sanitka aj policajti. Tá pani, čo predáva lístky, mu povedala, že tam bola bitka. Obžalovaného si všimol, keď ten dav vychádzal z kúpaliska. Keďže ho poznal ako človeka, ktorý je v podmienke a chodí ku nemu na probačný dohľad, tak mu pripomenul, aby sa do takýchto vecí neplietol. Potom odišiel preč obžalovaný a aj on.

Svedok M. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že na kúpalisko išiel autom, šoféroval V. N. a jeho bolo aj to auto s ďalšími ľuďmi, ale ich mená nevedel. Obžalovaného na kúpalisku neregistroval a jemu nikto nič o bitke nepovedal.

Svedok R. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným sú kamaráti. Na kúpalisku mal 12 ročnú dcéru a údajne poškodení mali potápať pod vodu všetky rómske dievčatá, a keďže tam boli V. a mali tam deti, tak sa s nimi pobili. Požičal si od švagra Jaroslava Ferka auto a išiel s tromi osobami, ktorých mená nevedel, naskočili mu do auta a išiel aj s nimi na kúpalisko. V aute, keď išiel na kúpalisko, sedela vedľa neho manželka a vzadu nevedel, kto sedel, či sedel vzadu obžalovaný, ale skôr nie. Cestou domov, keď sa pozrel do spätného zrkadla, tak videl, že má v aute obžalovaného. Tam bolo zhromaždených veľa ľudí a dve minúty nato prišla už aj polícia. Obžalovaného videl stáť pri sprchách, asi 5-6 m od bufetu. Bolo tam zhromaždených asi 40-50 ľudí, aj Rómovia a aj bieli, boli tam strkanice, tak zobral dcéru do auta a išiel preč. Obžalovaného videl pri sprchách asi 2 minúty ako prišiel. Bitku už nevidel a nevedel, kto stál s obžalovaným, bolo tam veľa ľudí.

Svedok L. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným je kamarát a N. pozná len z videnia. On, R. H., obžalovaný a Igor Zubák išli na aute na kúpalisko, keď im nejaké deti prišli povedať, že na kúpalisku je bitka. Auto patrilo R. H. a on bol aj šofér. V aute sedel vpredu, šoféroval R. H., vzadu sedeli obžalovaný C. V. L. R.. Keď tam už prišli, tak tam bolo zhromaždených veľa ľudí, s nimi stál aj obžalovaný, vôbec ho nevidel biť sa. Potom asi po minúte prišli policajti a všetkých ich rozpustili domov. Cestou z kúpaliska išiel pešo so synom.

Pri konfrontácii medzi svedkom R. H. a svedkom L. G. kvôli rozporu vo výpovediach ohľadne toho, kto išiel v aute na kúpalisko, svedok Zdenko H. uviedol, že vpredu sedela jeho žena, lebo vždy sedí jeho žena vpredu.

Nato L. G. uviedol, že sedel vpredu a vzadu sedel obžalovaný a Igor Zubák, pričom neskôr opravil svoju výpoveď, že sedel vzadu.

R. H. uviedol, že si nie je istý, že viezol obžalovaného.

Svedok L. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným sú kamaráti a N. pozná z videnia. Na ul. SNP stál on, R. H., obžalovaný a L. G., keď prišli nejaké malé deti a povedali im, že niekto bije deti na kúpalisku. Nasadli do auta, ktoré patrilo R. H. a on aj šoféroval a vedľa neho sedela jeho manželka a vzadu sedel, obžalovaný a G.. Hneď ako prišli na kúpalisko, tak všetci vošli dnu na kúpalisko, stáli pri malom bazéne a odtiaľ videli, že bratia V. sa bili s N. pri bufete, pričom od toho bufetu boli asi 30 metrov. Asi minútu ako tam stáli, prišli policajti a poslali ich domov všetkých.

Svedkyňa N. N. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného vôbec nepozná a bratov N. pozná ako zákazníkov bufetu na kúpalisku. Pracovala vtedy v bufete s G. G.. Okno z bufetu cez čo podávali nápoje, má asi 1m x 1m a cez to okno videla, ako sa N. postavili a Rómovia išli smerom k bufetu, bolo ich asi 50. Nikoho z Rómov nespoznala, ani obžalovaného nevidela, resp. nepamätala si na tváre a bitku nevidela. Išla sa skryť dozadu do skladu a G. asi bola za pultom alebo vyšla von z bufetu. Ako bola stále v sklade, videla, že cez to okno niekoho prehodili dnu do bufetu, bol to jeden z bratov N., kto prehodil toho Róma do bufetu, ale ten Róm jej bol chrbtom, tak nevidela tvár. Ten Róm zobral sklenenú fľašu a jedného z N. buchol po hlave cez to okno. Potom ten Róm vybehol cez dvere vonku a potom aj ona vyšla von a už tam boli policajti.

Tú postavu Róma, ktorého hodili dovnútra, opísala ako vyššieho a chudého, ale vlasy ani oblečenie nevedela uviesť, ale mal šľapky na nohách, lebo jednu si zabudol tam v bufete.

Po prečítaní výpovede svedkyne G. G. z hlavného pojednávania zo dňa 25. 04. 2016 svedkyňa N. uviedla, že to, že bola v čase bitky vonku na terase a mala niečo vidieť, určite nie je pravda, nebola vonku, keď padol prvý úder. Cez tie dvere zo skladu, kde stála, videla celý výčapný pult a napriek tomu, že G. uviedla, že tam mali byť dve osoby prehodené cez to okno, ona videla len jednu osobu, ale keď bola v tom sklade, mohla sa na chvíľu nepozerať na pult a vtedy mohla byť tá ďalšia osoba prehodená. Napriek tomu, že nevidela do tváre tej osobe, ktorá bola prehodená za pult, videla, že ten N. sa ešte aj cez pult snažil biť tú osobu a tá osoba inštinktívne zobrala fľašku a udrela N. cez pult.

Svedok I. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný je jeho kamarát a poškodených pred tým skutkom nepoznal. Bol na kúpalisku so synom a so sestrou a keď išiel do bazéna po syna, že už pôjdu preč, tak O. N. sedel na lavičke pri bazéne a nahlas ho poslal do piči, že je čierna opica. On mu povedal, aby do neho nepičoval a on prišiel ku nemu a sotil do neho, on sotil do neho naspäť, potom prišiel brat V. a ich rozdelil od seba a povedal mu, aby nič nerobil, že sú tam aj deti. Potom zobral syna, sestru a aj s bratom išli domov. Keď už boli von z kúpaliska, dobehli za ním N., že má po piči a vtedy im povedal, že si to vyriešia inakedy, lebo deti plakali a O. N. povedal, že nebudeme nič odkladať a začal ho napádať. Päšťou ho bil do hlavy, on len stál a on ho bil do hlavy, nemohol nič urobiť, lebo sa bál o syna a sestru. Prišiel plavčík a povedal N. nech prestane, že mal na rukách deti a N. povedal, že jeho to nezaujíma. Plavčík ho nejako nasilu odtiahol nazad na kúpalisko. Potom nechal deti pri dievčatách pred kúpaliskom a išiel nazad na kúpalisko, že vyzve BX. na bitku. Aj s bratom išli k bufetu, on išiel za Mirom a jeho brat za druhým N.. Bili sa tak, že aj mne dával údery, aj on jemu. Bili sa päšťami aj kopancami, všetkým čo sa dalo ale policajti prišli asi za 5 minút. Keď prišli policajti, tak sa prestali biť, a tak to skončilo, išli domov a na druhý deň prišli policajti a išli vypovedať.

Na O. N. videl, že mal opuchnuté pravé oko aj pravé líce, ale nemal rozbitú hlavu a ani mu netiekla z nej krv. Ľudia, ktorí prišli po svoje deti, stáli pri bráne, ktorá je asi 50-60m od bufetu a bližšie už neprišli, lebo tam boli už policajti. Nevidel, že by niekto rozbil Miroslavovi na hlave fľašku, pričom on sa s ním bil celý čas, a taktiež ani jeho a ani jeho brata nikto neprehodil cez okienko do bufetu.

Obžalovaného registroval s tými ľuďmi, čo boli pri bráne, a vtedy už bolo po bitke. Keď mal prvý incident pred bránou kúpaliska, nebol tam obžalovaný a ani nevidel, že by sa obžalovaný zapojil do bitky.

Keď išiel ku N. ku bufetu, tak ho najprv kopol do rebier, potom mu dal päšťou na pravé líce, potom mu dal na pravé oko a potom mu vyhodil nohy do vzduchu on spadol a trikrát ho päšťou udrel na tvár, potom ho strhol k sebe na zem a váľali sa na betóne a potom prišli policajti.

Svedok V. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný je jeho kamarát a poškodených nepoznal. Bol na kúpalisku s bratom, s jeho synom a ich sestrou. Brat stál pri malom bazéne a videl, ako k nemu prišiel O. N. a strkali do seba a on ich oddelil. Všetci štyria išli preč, a vtedy prišli za bránu za nimi bratia N. a jeho jeden z nich buchol do ramena. Potom sa to nejako upokojilo, pribehla bratova manželka a zobrala deti a oni sa rozhodli, že to pôjdu bratom N. vrátiť, pretože predtým sa nemohli brániť, keď mali deti. Medzičasom išli Bukociovci k bufetu, a tak išli s bratom za N., on za Petrom a brat išiel za Mirom. Pri bitke si brata nevšimol, bil sa s Petrom N. päšťami, udrel Petra N. prvý na tvár päšťou, potom on mu vrátil nazad. Policajti prišli za nejaké dve minúty a za ten čas si možno dva až tri krát vymenili údery, ale kopance neboli ani na zemi sa nebili. Až po skončení bitky a po príchode policajtov prišli ďalší Rómovia a tam bol aj obžalovaný. Nevedel, aké mali N. zranenia, krv im netiekla a nezaregistroval, že by počas bitky niekto niekoho prehodil do bufetu.

Svedok O. C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný je jeho kamarát, poznal aj N., lebo sú z jednej obce. Bol doma na okne a počul krik, tak sa išiel pozrieť, čo sa deje a že na kúpalisku bijú cigánske deti. Myslel si, že tam má syna, tak išiel s Martinom Oláhom na aute na kúpalisko a keď prišli, stáli za bránou a videli, že sa pri bufete asi 50 m od brány bili. Všetci ostatní Rómovia boli za bránou, bolo ich asi 100. Videl, ako sa bili V. Z. N., ale nevedel konkrétne uviesť, ako sa bili. Tam, kde sa oni bili, tak tam nikto nebol. Obžalovaný stál za bránou, nebil sa. Potom prišli policajti a on zistil, že tam nemá syna, tak išiel preč.

Svedok Martin Oláh na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný je jeho známy a poškodených nepozná. V ten deň išiel po ceste, keď sa pri ňom zastavil na aute Marek Horváth, že sa dole bijú Rómske deti na kúpalisku, a tak išli tam. Boli mimo areálu kúpaliska, kde sa zhromaždilo okolo 100-150 ľudí a videl tam aj obžalovaného, ako tam stál s G.. Niekde vo vnútri blízko bazéna sa bili V. Z. N. a videl, že sa bili aj päšťami, viac nevidel. Nikoho iného v blízkosti tej bitky nevidel a potom prišli policajti, tak odišiel a aj ostatní poodchádzali.

Svedok M. O. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná od malička, sú kamaráti. Vtedy bol na kúpalisku ako plavčík a boli nejaké problémy medzi V. V. N. z dôvodu, že deti V. mali špiniť bazén a N. Z. nimi robili poriadok a keď sa blížilo k bitke, tak V. išli za bránu, kde potom provokovali N.. Došlo k bitke jeden na jedného, on sa ich snažil rozdeliť. V. telefónom zavolali ďalších Rómov, ktorí prišli takmer za 5 min. N. išli zatiaľ do bufetu. Potom niekto z týchto Rómov, ktorí prišli na aute, zatrúbil trikrát a všetky rómske deti vybehli z kúpaliska. Ja som si zatiaľ bol pre istotu preparkovať auto. Potom sa ich snažil zadržať, ale bolo ich asi 50 a prerazili bránu. Počas bitky nebol priamo pri bufete, bol medzi bránou a bufetom a videl len ako lietajú stoličky a dáždniky, konkrétne osoby nevidel. Volal policajtov už pri bráne, keď videl, že Rómovia prichádzajú. Policajti prišli cca. po 3 min. po prerazení brány. Najprv prišli traja policajti, ale potom im vravel, že nech prídu viacerí. Osobne to nevidel, ale počul, že tam boli Y. V. N. a mali sa brániť útoku Rómov. Potom už dochádzalo len k slovným konfliktom medzi Rómami a N. Ešte predtým, ako prišla tá skupina Rómov a V. sa bili pred bránou s N., vtedy tam C. určite nebol. Boli tam aj s kamarátmi a snažili sa ich rozdeľovať, lebo deti už začali plakať a boli vystrašené. Obžalovaného si prvýkrát všimol v štádiu, keď prišli policajti. Videl ho, ako utekal od bufetu ku bráne s tým, že jeden s policajtov ho chytil, že aby nikam nešiel. Ešte sa ho spýtal, že kam utekáš a povedal mu, že nikam nejdeš. Obžalovaný jediný odtiaľ utekal. Starší Rómovia obkolesili policajta, ktorý držal obžalovaného a povedali mu, aby išiel riešiť N.. Policajt musel pustiť obžalovaného. Nevedel, ktorý policajt to bol, len videl uniformu a potom už obžalovaného nevidel. Nevidel ani to, že by bol niekto prehodený do bufetu, len vnímal vo vnútri v bufete nejakých ľudí, pričom tam má byť len čašníčka. Videl to asi zo vzdialenosti 15 m, ale stálo mu vo výhľade veľa ľudí, takže to nevidel presne, ale videl možno dvoch ľudí v bufete.

Svedok R. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodených aj obžalovaného pozná z videnia. Pracuje ako policajt na OO PZ Revúca a aj vtedy tam pracoval, ale nebol v ten deň v práci, ale spis mu bol pridelený na objasňovanie. Na základe úradných záznamov, ktoré spísali policajti, ktorí boli prítomní na mieste činu, si vypočul osoby, ktoré boli v tých záznamoch. Vzhľadom na zranenia p. N. dal vypracovať znalecký posudok ohľadne jeho zranení. Vo veci určitých osôb časť spisu postúpil Okresnému úradu ako priestupok, vo veci maloletých, čo mali byť údajne napadnutí. A vo veci obžalovaného to postúpil na vyšetrovanie trestného činu. Nevedel, či bolo v tých úradných záznamoch spomenuté, že obžalovaný bol páchatel pri čine alebo sa len zúčastnil toho. To, že C. je podozrivý zo spáchania trestného činu, k tomu dospel na základe výpovedí svedkov, ale nevedel už ich mená.

Svedok F. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného aj poškodených pozná len z videnia. Pracuje ako policajt na OO PZ Revúca a toho zásahu na kúpalisku sa zúčastnil. Keď prišli s kolegami na kúpalisko, brána už bola otvorená a bolo tam asi 100 ľudí. Rómovia boli roztrúsení medzi bránou a bufetom. Roztržky evidovali pri bufete, keď tam prišli Y. a ďalších troch bielych videli, ako sa ešte strkajú s Rómami. N. už boli vtedy vzadu v bufete, lebo N. i mal zranenie na hlave. Nevedel meno, že kto ho udrhel, ale povedal, že by ho spoznal. Ďalších Rómov už k bielym nepustili a situáciu postupne ukludnili, ľudia sa postupne rozišli. Obžalovaného videl ako prechádzal, nevedel, akým tempom, od bufetu vonku, ale pri bufete, keď prišli, vtedy tam nebol. Nevedel o tom, že by niekto z nich mal chytiť obžalovaného pri odchode z kúpaliska. Prvotná obhliadka miesta činu nebola vykonaná, pretože to riešili prvotne ako priestupok proti občianskeho spolunažívaniu a nebola zaistená ani fľaša ani črepiny.

Svedok O. C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného aj poškodených pozná z videnia, je policajt na OO PZ Revúca, aj v dobe skutku bol na zákroku. Po príchode s kolegom U. V. H. zastali pred bránou, ktorá bola otvorená. Lukáš a H. hneď bežali dnu, lebo bolo vidno už od brány, že pri bufete je nejaká mela. Nevidel žiadne fyzické napádanie, boli tam ešte nejaké strkanice, nevedel, medzi kým, keď tam prišli už to bolo ukludnené. Asi po 2 min. prišlo asi 70 Rómov s palicami, snažili sa to nejako udržať aj sa im to podarilo. Čašníčka im hovorila, že niekto z tých Rómov mal napadnúť N. popolníkom ešte pred našim príchodom. Jeden N. i bol vo vnútri v bufete, keď prišli, Y. bol vonku a druhý N. nevedel, či bol vonku či dnu. Obžalovaného nevedel na 100 %, či ho tam vôbec videl.

Svedok M. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného aj poškodených pozná iba z videnia a pracuje a aj vtedy pracoval ako policajt OO PZ Revúca. Prišiel tam s kolegom H. V. C., zaparkovali pred bránou, ktorá bola otvorená, išiel prvý s H. V. C. zatváral auto a išiel hneď za nimi. Pri bufete videli, že sa asi 15 ľudí naťahuje, bolo tam dosť veľa ľudí, Rómovia aj bieli. Videli Y., išiel k nemu, lebo on sa naťahoval asi so štyrmi Rómami. Zameral na neho, N. nevidel, ich riešil H.. Rómovia ho chceli napadnúť, tak sa snažil tomu zabrániť. Prichádzali ďalší Rómovia, mali tyče a palice a s kolegami im zabraňovali,

aby niekoho napadli. Až na oddelení začal vnímať podľa výpovedí svedkov, že kto koho mal napadnúť. Keďže tam boli len traja a bolo tam veľa ľudí, tak sa nedalo sledovať všetkých ľudí. Obžalovaného videl, ako stojí niekde medzi bufetom a bránou, potom ho už nevidel a nechtyl ho. Nepozeral sa do bufetu, takže nevedel uviesť, či tam boli nejakí ľudia, lebo bol zaneprázdnený Y. a tými Rómami, takže nevedel, či pri bufete bola ešte nejaké bitka.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané takisto listinné dôkazy, z ktorých boli zistené nasledovné skutočnosti:

Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, MUDr. Márie Martinovej súd zistil, že u obžalovaného sa v čase spáchania skutku jednalo o stav opitosti ťažkého stupňa, ale jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti neboli patologicky zmenené. Obžalovaný však má poruchy psychiky a správania spôsobené užívaním alkoholu, ale jeho pobyt na slobode z medicínskeho hľadiska nie je nebezpečný. Základom je u neho zmena životného štýlu, hlavne pokiaľ sa jedná o značnú konzumáciu alkoholu, a preto znalkyňa navrhla ambulatnú ochrannú protialkoholickú liečbu.

Svedkyňa G. G. pri rekognícii označila obžalovaného ako osobu, ktorá bola prehodená cez okno do bufetu a ktorá udrela O. N. pivovou fľašou po hlavu.

Pri konfrontáciách medzi obžalovaným a svedkami O. N., A. N. V. O. Y. všetci potvrdili svoje predchádzajúce výpovede.

MUDr. Dušan Hrubala, CSc. ohľadne zranení O. N. vypracoval odborné vyjadrenie, z ktorého záver vyplýva, že u poškodeného O. N. sa jednalo o ľahké zranenie hlavy, ktorého dobu liečenia ako aj sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného určil na 10 dní, pričom k zraneniu došlo úderom tupým predmetom.

Obžalovaný má 1 zápis v registri trestov, kedy bol odsúdený tunajším súdom sp. zn. 2T/161/2013 za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona ako aj prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov s podmieneným odkladu výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 32 mesiacov s probačným dohľadom, na ktorý pravidelne dochádzal. Priestupkovo nebol doposiaľ postihnutý a Mesto Revúca ho bližšie nehodnotilo.

V súlade s § 2 ods. 6 Trestného poriadku súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

V súlade s § 220 ods. 2 Trestného poriadku súd pri svojom rozhodnutí prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebrané na hlavnom pojednávaní a opiera sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovaný poprel účasť na predmetnej bitke, pričom podľa jeho tvrdení sa mal na miesto bitky pozerieť zo vzdialenosti 5 metrov, kde prišiel až s ostatnými Rómami, konkrétne spomenul mená svedkov R., N., H. V. P.. Do bitky sa nezapojil a ani nevidel, kto sa mal údajne biť.

Pri dokazovaní ohľadne viny alebo neviny obžalovaného na hlavnom pojednávaní boli v tomto prípade kľúčové hlavne výpovede svedkov. Prvá skupina svedkov v zložení O. N., A. N., O. Y. V. G. G. usvedčovali obžalovaného zo skutku uvedeného v obžalobe. Bratia N.Y. boli priamo účastníkmi predmetnej bitky a spolu s svedkyňou G. svedčili, že obžalovaný bol počas bitky prehodený cez okno do bufetu. O. N. svedčil, že bol v priamom fyzickom kontakte s obžalovaným od začiatku bitky a spolu so svedkyňou G. boli jediní, ktorí videli obžalovaného, ako vzal z bufetu fľašu piva a udrel s ňou po hlavu O. N.. Z. A. N. svedčil, že obžalovaný sa od začiatku zúčastnil bitky, bil sa s jeho bratom Miroslavom, pričom svedok A. N. spolu

so svedkom Y. prehodili obžalovaného počas bitky cez okno do bufetu, odkiaľ svedok predpokladal, že obžalovaný vzal fľašu od piva a udrel s ňou jeho brata Miroslava po hlave. Po tomto údere otraseného brata odniesol cez dvere do bufetu, a teda určite videl, že obžalovaný bol v bufete odkiaľ mal ako jediný možnosť zobrať fľašu piva a udrieť s ňou O. N. po hlave. Svedok Y. ako priamy účastník bitky svedčil, že obžalovaný sa určite bitky pri bufete zúčastnil od začiatku, pričom ho s Petrom N. počas bitky prehodili do bufetu. Svedkyňa G. ako bola vyššie uvedené, videla ako bol obžalovaný prehodенý cez okno do bufetu a videla aj to, ako obžalovaný vzal fľašu piva a udrel s ňou O. N. po hlave. Do bufetu mali byť celkovo prehodení dvaja Rómovia, ale nevedela uviesť meno toho druhého Róma, ale počula ako niekto z Rómov, ktorí boli vonku pred bufeto, v čase, keď obžalovaný držal v ruke predmetnú fľašu, na neho zakričal meno Mário, a taktiež na neho kričal, aby prestal.

Samotnej bitke mala predchádzať hádka medzi bratmi N. a bratmi V., ktorá mala vyvrcholiť pred bránou kúpaliska, čo dosvedčili aj svedkovia O. N.Ó., A. N., O. Y. V. M. O.. V tejto časti sa výpoveď O. Y. líšila od zvyšných výpovedí ohľadne účasti obžalovaného pri prvotnej hádke pred bránou kúpaliska, čo súd zobral do úvahy pri celkovom hodnotení kvality výpovede svedka Y., avšak tento rozdiel nemal vplyv na hodnotenie výpovede svedka Y. ohľadne priebehu bitky, ktorá bola v zhode s výpoveďami svedkov Miroslava N., A. N., G. G. a v časti týkajúcej sa prehodenia osoby do bufetu cez okno aj s výpoveďou N. N..

Ďalšiu skupinu svedkov tvorili bratia I. V. V. V., ktorí ako priami účastníci predmetnej bitky potvrdili skutočnosť, že medzi nimi a bratmi N. došlo na kúpalisku ku hádke, ktorá vyvrcholila pred bránou kúpaliska, pričom po tom, ako AnW. už pri sebe nemali deti, išli späť na kúpalisko vyzvať na bitku bratov N.. Ohľadne priebehu bitky sa však už ich výpoveď týkajúca sa účasti obžalovaného na celej bitke líši od výpovedí svedkov O. N.Y., A. N., G. G. a v časti týkajúcej sa prehodenia osoby do bufetu cez okno aj s výpoveďou N. N.. Bratia V. potvrdzovali výpoveď obžalovaného v tom, že obžalovaný sa vôbec nemal zúčastniť bitky a videli ho až potom, ako prišli na kúpalisko aj ďalší Rómovia, medzi ktorými mal byť aj obžalovaný, avšak nikto z týchto Rómov, teda ani obžalovaný, sa do bitky zapojil podľa ich tvrdení nemali.

Ďalšiu skupinu svedkov, ktorú tvorili svedkovia R. H., L. R. V. L.Í. G., možno označiť ako kamarátov obžalovaného a svedkov, ktorí sa bitky osobne nezúčastnili, ale mali v predmetný deň prísť na kúpalisko spolu s obžalovaným autom po tom, ako sa dozvedeli o vznikajúcom konflikte medzi V. V. N.. Po príchode na kúpalisko mali stáť pri obžalovanom a bitky sa nezúčastnili. Svedok Zdenko H. nevedel určite uviesť, či obžalovaného viezol v aute na kúpalisko, ale viezol určite svedkov R. V. G., pričom obžalovaného videl na kúpalisku ako stojí cca. 5 metrov od bufetu a následne svedok H. z kúpaliska odišiel. Svedkovia R. V. G. tvrdili, že v aute s nimi a s H. išiel aj obžalovaný, pričom na kúpalisku stáli s obžalovaným a s ostatnými Rómami, pričom svedok Zubák uviedol, že stáli spolu s obžalovaným asi 30 metrov od bufetu, kde došlo k bitke, čo bolo v rozpore z tvrdením samotného obžalovaného ako aj svedka H., ktorí obidvaja potvrdili, že obžalovaný bol od bufetu vzdialený len 5 metrov, čo súd považuje za závažný rozpor vzhľadom na úzky obsahový rozsah výpovedí týchto svedkov. Vzhľadom na značné rozdiely vo výpovediach svedkov R. V. G., ktoré boli ohľadne vzdialenosti obžalovaného od bufetu v zjavnom rozpore s výpoveďou obžalovaného ako aj svedka H., vyhodnotil súd výpovede svedkov R. V. G. ako tendenčné, so zjavným úmyslom pomôcť svojmu obžalovanému kamarátovi a zbaviť ho trestnej zodpovednosti za predmetný skutok, aj vzhľadom na to, že museli ako jeho kamaráti vedieť o tom, že je v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Ďalšiu skupinu svedkov tvoria príslušníci policajného zboru R. G., F. H., O. C. V. N.. M. U., ktorí vedeli potvrdiť len to, v čase ich príchodu na miesto činu boli bratia N. už vnútri bufetu, O. N. mal zranenú hlavu a O. Y. sa tam ešte pred bufetom postrkával s nejakými Rómami. Ku konkrétnym menám Rómov ako priamych účastníkov bitky sa vyjadriť nevedeli a ku obžalovanému ako podozrivému zo spáchania predmetného skutku sa dopracovali prostredníctvom výpovedí svedkov, pričom na mieste činu ho neregistrovali.

Svedkyňa N. videla osobne bitku, vedela že sa bijú bratia N., ale na strane Rómov nevedela konkrétne uviesť účastníkov bitky. Potvrdila však prehodenie jedného z Rómov do vnútra bufetu cez okno, ako aj to, že tento Róm vzal fľašu od piva a udrel s ňou jedného z bratov N. h po hlave a potom ušiel cez dvere z bufetu von. Nevidela mu do tváre, a preto ho nevedela identifikovať alebo opoznať, iba ho opísala ako osobu vyššiu a skôr chudšej postavy, pričom súd na tomto mieste konštatuje, že jej opis osoby,

ktorá udrela O. N. po hlave, určite nevylučuje to, že sa mohlo jednať o obžalovaného, nakoľko je možné konštatovať, že obžalovaný je stredne vysoký a určite skôr chudšej postavy.

Svedkovia O. P. V. O. C. išli v predmetný deň na kúpalisko spolu dvaja autom potom, ako sa dozvedeli, že malo dôjsť k nejakej bitke, pričom na kúpalisku videli, ako sa bili bratia V. Z. N., pričom obžalovaného pri bitke nevideli.

Svedok M. T. sa k predmetnej bitke vyjadriť nevedel, a preto sa nevedel vyjadriť ani k prípadnej účasti obžalovaného na nej.

Svedok O.. M. nepotvrdil a ani nevyvrátil žiadnu z ostatných výpovedí svedkov a nebol svedkom žiadnych pre súd dôležitých okolností v tomto konaní.

Z listinných dôkazov bol pri celkovom hodnotení dôkazov dôležitý znalecký posudok MUDr. Hrubalu, ktorý označil zranenia poškodeného O. N. za ľahké zranenie hlavy, ktorého dobu liečenia ako aj sťaženie obvyklého spôsobu života určil na 10 dní.

Pri celkovom hodnotení všetkých vykonaných dôkazov, a to jednak jednotlivo ako aj v ich vzájomnom súhrne, dospel súd k presvedčeniu, že skutok bol spáchaný obžalovaným tak, ako je opísané v obžalobe. Dokazovaním bolo spoľahlivo a bez závažnejších rozporov preukázané, že v predmetný deň došlo na kúpalisku a neskôr aj pred bránou kúpaliska ku verbálnemu konfliktu medzi V. V. N. z dôvodu nevhodného správania sa jednej zo zúčastnených strán, prípadne ich detí. Neskôr tento konflikt pokračoval fyzickým napadnutím zo strany bratov V. voči bratom N. a Milanom Y., pričom na strane V. sa ku bitke pridali aj ďalší Rómovia, ktorí na kúpalisko prišli s odstupom cca. 2 až 5 minút po tom, ako sa dozvedeli, že N. verbálne a možno aj fyzicky predtým napadli bratov V.v.

Ďalej bolo jednoznačne bez rozporov v dokazovaní preukázané, že počas tejto bitky došlo k zraneniu hlavy poškodeného svedka O. N.Y., ktoré si vyžiadalo dobu liečenia a obmedzenia bežného života v dĺžke 10 dní, pričom k zraneniu došlo úderom tupým predmetom.

Rozpory pri dokazovaní v tomto konaní vznikli ohľadne účasti obžalovaného na predmetnej bitke a následného zranenia poškodeného O. N.. Výpovede svedkov O. N., A. N. V. O. Y. ako priamych účastníkov bitky, súd vyhodnotil ako výpovede, ktoré jednoznačne usvedčovali obžalovaného zo skutku uvedeného v obžalobe, a to bez akýchkoľvek rozporov v ich výpovediach ohľadne predmetnej bitky. Svedok O. Y. v rozpore s výpoveďami bratov N. vypovedal len ohľadne toho, kedy registroval obžalovaného na kúpalisku po prvýkrát, čo však z pohľadu súdu nespochybňuje jeho výpoveď ohľadne priebehu bitky.

Verziu svedkov O. N., A. N. V. O. Y. ohľadne priebehu bitky vo vzťahu k obžalovanému potvrdila aj svedkyňa G. G., ktorá ako svedkyňa bez akéhokoľvek bližšieho vzťahu ku obžalovanému alebo poškodenému jednoznačne potvrdila, že videla obžalovaného ako zvnútra bufetu udrel fľašou od piva po hlave O. N., ktorý bol po tomto údere otrásený, a preto ho pred bitkou ukryla v sklade bufetu.

Výpovede bratov V. ako priamych účastníkov bitky vyhodnotil súd vo vzťahu ku obžalovanému ako nedôveryhodné, pretože ich opis priebehu bitky nezodpovedal nielen výpovediam svedkov O. N., A. N., O. Y. V. G. G., ale ani výpovedi ďalšej priamej svedkyne N. N., ktorá určite videla, ako bola minimálne jedna osoba prehodená cez okno do bufetu, pričom svedkovia I. V. V. V. takúto skutočnosť vo svojich výpovediach vylúčili. Taktiež tvrdili, že pri bitke neboli použité pri úderoch žiadne predmety, čo je v rozpore s tvrdením MUDr. Hrubalu ohľadne vzniku zranenia hlavy poškodeného O. N..

Výpovede svedkov R. H., L. R. V. L. G. súd vyhodnotil ako nepresné a nejednoznačné z dôvodu, že jednak si navzájom ich výpovede odporovali v tom, v akom zložení mali títo svedkovia a obžalovaný prísť v predmetný deň na kúpalisko, a taktiež boli v rozpore s tvrdením obžalovaného, ktorý síce tvrdil rovnako ako títo svedkovia, že mal stáť počas bitky pri nich, ale nie vo vzdialenosti cca. 30 metrov od miesta bitky, ale iba 5 metrov, čo je veľký rozpor v ich výpovediach. Aj preto výpovede týchto svedkov súd vyhodnotil ako výpovede kamarátov obžalovaného, ktorí mu chceli pomôcť vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Výpovede ostatných svedkov súd vyhodnotil jednotlivo, pretože pri celkovom súhrne všetkých vykonaných dôkazov nemali tieto výpovede zásadný vplyv na rozhodovanie súdu ohľadne viny alebo nevinu obžalovaného.

Vzhľadom na to, že bolo dokazovaním spoľahlivo preukázané, že obžalovaný sa nielen zúčastnil predmetnej bitky, ale aj udrel fľašou od piva poškodeného Miroslava N., uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdravý podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko týmto úderom spôsobil poškodenému zranenie, ktorého liečba ako aj obmedzenie obvyklého spôsobu života poškodeného trvali viac ako 7 dní. Keďže sa tohto konania obžalovaný dopustil na mieste verejnosti prístupnom, so zbraňou a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, bol uznaný vinným aj z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona.

Obžalovanému pri ukladaní trestu nepoľahčovala žiadna okolnosť a naopak mu priťažovalo, že sa skutkom v tomto konaní dopustil viacerých trestných činov a že bol v minulosti súdne trestaný, a to navyše za rovnakú trestnú činnosť, kedy taktiež na verejnosti napadol iného. Keďže sa obžalovaný úmyselne dopustil skutku uvedeného v obžalobe v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za rovnaký úmyselný druh trestnej činnosti, musel súd obžalovanému v tomto konaní ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, a to vo zvýšenej trestnej sadzbe prísnejšieho § 364 ods. 2 Trestného zákona v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona pri prevahe priťažujúcich okolností. Zvýšená trestná sadzba je minimálne 16 mesiacov trestu odňatia slobody, pričom súd uložil obžalovanému trest na tejto spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, nakoľko mu reálne hrozí aj premena vyššie spomenutého podmieneného trestu odňatia slobody v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 2T/161/2013 vo výmere 32 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 32 mesiacov.

Ohľadne náhrady škody súd rozhodol v zmysle odborného vyjadrenia MUDr. Hrubalu, ktorý u poškodeného O. N. vypočítal bolestné za liečenie zranenia hlavy po údere fľašou na sumu 429,- eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plyní lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.